

Korsika september 2008

Deltagere på turen: Kirsten & Peter Esko Nielsen – Brønderslev DACF 2901

Årets eftersommertur skulle gå til Korsika, det var også den eneste planlægning vi havde foretaget, ud over at vi ville køre til Livorno i Italien, for at sejle der fra til Korsika, og tilbage til kontinentet via Ajaccio - Nice, hvis det ellers passede og var til at betale. Derfra var planen at køre hjem gennem Frankrig og Tyskland, og her følge Mosel fra Trier til Koblenz.

Søndag d. 31. august kl. 11.30 var vi klar til afgang. Stop ved grænsekiosken for at få byttet en flaske gas og købt lidt øl reserver. Lidt i kl. 20 kørte vi ind på et Autohof lige nord for Hannover, betalte 6 €, som vi fik igen ved at spise på restauranten. Vi føler os lidt mere trygge ved at benytte Autohof i stedet for rasteplasserne, og så er der heller ikke så meget larm fra motorvejen. Men man sover ikke 100%, fordi der også her hele tiden er lastbiler der kører og kommer.

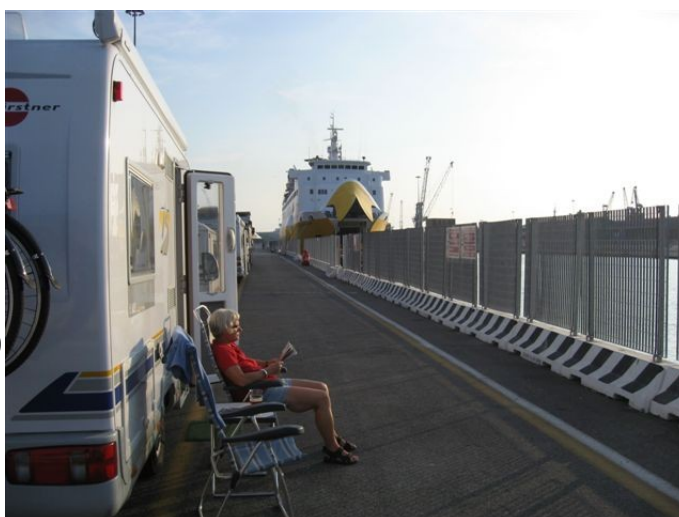
Mandag d. 1. sep. er vi klar til afgang kl. 9 med kurs til Garmisch-Partenkirchen, hvor vi var omkring kl. 17. Vi har fulgt rute 7, og kunne sikkert have været der en time før, hvis vi havde fulgt vores sædvanlige rute, der går fra Hannover til Magdeburg af rute 2 og derfra ad 14 til Halle / Leipzig, og herfra af rute 9 til München. Denne rute er kun 26 km. længere end rute 7, men hurtigere og billigere, fordi der ikke er så mange bakker og mindre trafik, plus at det meste af vejen er en bred 3-spors vej.

P-pladsen i G-P ligger i udkanten af byen lige ved en af ski hejsene, så det tror jeg vi skal prøve næste gang vi kører på skiferie. Som i kan se på billedet er der optræk til regn, og det kom også senere på aftenen.

Næste formiddag fik vi set skihopbakken som sikkert mange kender fra de utallige TV transmissioner, der har været sendt 1. nytårsdag lige efter nytårs-koncerten fra Wien. Vores mål *tirsdag* er Riva del Garda i den nordlige ende af Gardasøen. Men til vores store forundring var pladsen næsten tom ?. Vi var der sidste år og der var pladsen mere end fyldt, og vi betalte 8€ pr. nat. Forklaringen var sikkert at prisen var steget til 24€ - samme pris som på de 2 campingpladser der ligger på samme vej. Så jeg tror ikke det kun er i DK, at campingpladsejerne vil P-pladserne til livs. Det samme oplevede vi i foråret i Brügge i Belgien, hvor prisen på det ellers fine officielle skilt var klistret over med gaffa-tape, hvorpå der var skrevet 22€ og neden under henvisning til campingpladsen. Vi valgte selvfølgelig ikke at køre ind på en af de 2 campingpladser, men kørte ned langs vestsiden af Gardasøen til vi fandt en anden campingplads. Efter en meget varm dag i bilen var det godt med et bad i søen.

Onsdag d. 3/9 var vores mål Livorno, for at få købt billet til Korsika. Vi havde selvfølgelig ikke sørget for den nøjagtige adresse på færgehavnen, men regnet med at GPS'en kunne vise vej til færgen, ved at indtaste en adresse på Korsika, men den ville den vej af La Spezia, selv da vi var i Livorno, og der er næsten 100 km. mellem dem. Vi havde godt nok noget besvær med at finde ind på færgehavnen, men som I kan se lykkedes det. Der var ingen skilte, og vi blev afvist og henvist til en parkeringsplads, herfra fik vi lov til at gå ind til færgeterminalen. Vi købte billet til d. 4/9 kl. 8.10, og vi måtte også gerne holde på havnen om natten; men hvordan f... kom vi ind på havne-arealet. Vi hentede bilen og forsøgte igen at finde indkørslen. Vi kom til et sted med bom, vi havde været der 2 gange

tidligere og det var her. Det er vel fordi, vi ikke er vant til, der står en bevæbnet vagt der kontrollerer pas og bil. Nå - med det lykkedes og vi fandt også ud hvor færgeren ville lægge til. Vi var 4 biler der holdt for natten her.

Torsdag d. 4/9. Vi havde fået besked på at vi skulle være på havnen 1 time før afgang, men da vi jo var på havnen, regnede vi med at have god tid hvis vi stod op kl. 6.45. Men der var megen uro omkring os, så vi var oppe kl. 6.30. Kirsten gik i bad, og jeg lavede kaffe og troede at vi havde god tid, men vi havde nær fået kaffen galt i halsen, for allerede kl. 6.50 begyndte bilerne at køre om bord. Vi fik travlt med at få kaffen hældt i vasken og drejet sæderne, vi holdt som nr. 3 bil der skulle i bunden. Som i kan se på billedet, er Livorno en stor og travl færge- og fragthavn. Kl. 12.15 var vi på Korsika i bagende varme og vi kørte nord på for at finde en campingplads. Det endte med at vi

kørte 25 km. nord for Bastia til Marine de Pietracorbara, hvor der var 500 m. til en fin sandstrand. Vi havde ikke fået købt ind, så det var på nakken af vores cykler, og kørte 4 -5 km. bjergkørsel til et lille ok supermarked. Efter de samme km. tilbage var det godt med et middelhavs bad. Vi blev på pladsen om fredagen, hvor vi cyklede 8 km. langs kysten til Santa Severa. En meget sød lille havn, men vi kunne godt se, at det var ved at være uden for sæsonen, der var ikke meget liv i byen. Vejret var rigtig godt og varmt, så det var godt med en formiddags øl inden hjemturen. Vi spurgte om der var en bank-automat, ja 9 km. i den retning – mange tak, jeg tror vi venter. Vi havde badetøj med, så på hjemturen fik vi os et tiltrængt bad – herligt ! Herefter hjem til bilen, frokost – kold Rose vin og en mormor og morfar i solen. Senere var vi en tur på stranden og bade.

Lørdag d. 6. september efter afregning kørte vi mod Bastia. Vi havde ikke rigtig nogle planer, andet end at, hvis vi fandt en campingplads i nærheden af Bastia, ville vi tage en overnatning og se byen. Vi fandt ingen campingplads, men en p-plads hvor vi kunne holde, mens vi cyklede ind til byen. Vi havde igen ikke fået købt ind, så det skulle også ordnes. Vi så et mindre Spar-marked, som vi kunne købe lidt ind til week-enden på vej hjem fra byen, men det lukkede lige for næsen af os. Hvad nu ? - vi kører til den anden side af øen til St.-Florent, og se hvad der sker der. På turen stoppede vi ved en vin-bonde og købte en dunk Rose-vin 5 l. - 18 €. I St.-Florens fandt vi et lille supermarked hvor vi kunne handle. Efter lidt frokost i bilen, gik vi en tur i byen. Vi blev enige om at køre videre mod Calvi, vi skulle køre af vej D81 over Desert des Agriates - Korsikas sten-ørken. Et meget øde og forladt område – barsk men alligevel frodigt – det er et tidligere dyrket område, men nu forladt. Området ligger brak, især pga. de mange markibrande, som er ret almindeligt på Korsika. Efter 40 km. sving og bakker kom vi til vej N197 som er lidt mindre besværlig. Vi mangler kun 35 km. inden vi er i Calvi, denne vej følger kysten, og er utrolig smuk. Vi når Calvi lige inden aften, og finder en campingplads og anvist en plads som er ok. Så er det frem med badetøjet og

gå 200 m. til en meget fin sandstrand og krystalklart vand. Vi blev i Calvi søndag og mandag hvor vi cyklede 3 km. for at komme til centrum. Søndag var der rigtig mange i byen, hvorimod at der var meget stille mandag. Vi fik set havnen med mange mega lystyachter og spist en god frokost med blåmuslinger og god vin.

Da vi kom hjem til bilen søndag havde vi fået ny nabo, et vældig flinkt par fra Trieste i Italien, som vi havde det meget hyggeligt med. Mandag kørte vi igen ind til byen og var oppe Calvi's Citadel, der er fra den tid da Korsika var under Italiens styre frem til 1764. Midt i citadellet troner katedralen Saint-Jean Baptiste fra det 13. årh. Borgerne i Calvi påstår for øvrigt at Christoffer Columbus er født her.

Tirsdag d. 9 september tog vi afsked med vores italienske venner, og vores plan var at køre af D81b. Men den vej fandt vi heldigvis ikke, vi kom den anden vej ud af byen forbi lufthavnen. Vi valgte så at køre mod Galèria, og så køre den anden vej af D81b, og godt det samme. Vi skulle så "kun" køre 10 km. til den plads vi havde udset os, og heldigvis, for magen til vej har vi sjældent kørt på. Ujævn, hullet, bakket og hårnålesving – det tog mere end en time at køre de 10 km. Vejen var så smal, at når vi mødte en anden bil, måtte vi liste forbi hinanden – og vi mødte mange. Men da vi

endelig nåede frem var det virkelig turen værd, en utrolig smuk bugt og stenstrand. Og denne gang havde vi fået købt ind til et par dage. Om aftenen kom sejlbådene ind og lå for anker i bugten. Vi havde et par dage med badning, dase i solen og læsning.

Torsdag d. 11/9. Vi valgte at stå rimelig tidligt op, for at komme af sted og køre de 10 km. tilbage mod Galèria inden der kom trafik på vejen. Og planen lykkedes for vi mødte kun 3 biler på vejen. Planen er at køre mod Porto og havde også fundet en campingplads. En tur på 55 km. - igen bjergkørsel ind i land og til sidst igen følge kysten – jeg behøver vel ikke at gentage, at det en utrolig smuk tur, men det var det virkelig. Billederne herunder er fra et par steder på turen.

At køre 55 km. vil ifølge GPS'en tage ca. 1 time, men tager heldigvis betydelig længere. For det første kan man ikke køre ret stærkt, når man møder andre biler må vi næsten stoppe. Når der er en hel hale efter os, må vi køre ind til siden, så dytter og vinker de passerende som tak. Vi selv stopper hver gang der er lavet holdepladser. Der er mange forhindringer på vejen, så som at der pludselig står en ko midt på vejen, eller en flok geder eller grise. Vejskiltene står med fransk øverst

og nederst korsikansk – det franske er enter overmalet eller gennem hullet af riffelskud. Vi møder en del med "Camping Car" som os, ellers er det turister i bil, på motorcykel eller cykel med telt. Mange turister, og dem er der ca. 2 mill. af om året, tager Europas smukkeste jernbane,

Fatter med hænge røv i badeshorts og kort – hvor er vi ?

der forbinder Bastia, Calvi, Ajaccio tværs over øen med Corte midt på øen. Noget af materiellet er fra 1931. Det lille skrاملende tog har fået tilnavnet T.G.V. som det franske højhastighedstog. Forskellen er bare at V ikke står for *vitesse* (hastighed) men *vibrations*.

Nå, men omkring middagstid når vi Porto, finder et skilt der henviser til campingpladsen. Vi tror dog ikke på at det virkelig er ned i det hul vi skal, og kører så videre; men det var det altså. Vi må så køre 6 km. til næste lille by Ota, før vi har en mulighed for at få vendt bilen, Kirsten må ud for at få stoppet trafikken, til meget stor irritation for nogle lokale.

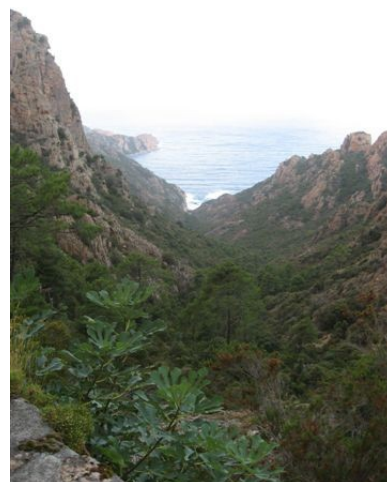

Ovenstående billeder er fra Porto med udsigt over Porto Marina, det er nogle enorme bølger der dannes på stranden. Vi kunne høre dem om natten, selv om der var 1,5 km. til stranden, det var

hyggeligt at lytte til. Der var også meget varmt medens vi var der, midt på dagen målte vi 37° - rigeligt til os. Vi blev på campingpladsen om fredagen, handlet, cyklet til havnen og snakket med vores naboer – et ungt par fra Tyskland – hyggelige mennesker, dejligt at møde andre.
Lørdag d. 13. september. Så er det videre, vi kører mod Ajaccio, men vil gøre et stop på vejen. Turen går stadig af D81, og denne tur overgår alt vi tidligere har set. Vi skal ud til Piana og se her !

En rigtig smuk tur på knap 60 km. men den tager os godt 2 timer, og vi finder en campingplads i Sagone. Vi er der lidt over 12, lige da campingfatter lukker for siesta. Han siger at hvis vi stikker ham et af vore pas, kan vi køre ind og finde en plads, og komme når de åbner igen kl. 15.30. Det er begyndt at små dryppe, han siger, at der er advarsel om lynnedslag. Vejret er nu rimeligt resten af dagen, men tidlig *søndag* morgen begynder at styrtregne. Det regner i mindst 4 timer og vi kan se at vores måtte og mine sandaler er stukket af, hele den plads vi holder på er

oversvømmet. Midt formiddag begyndte det at klare op, og vi gør klar til afgang, og kører op for at få tømt tankene. Her møder vi et engelsk par, som vi tidligere har snakket med, og bliver enige om at vi nok forfølger hinanden, og det er rigtigt, senere på dagen følges vi ad gennem Ajaccio. Vi er nu i hovedbyen på Korsika. Det har den ikke altid været; men det var Napoleon der beordrede, at hans fødeby skulle være "hovedstad". En beslutning der aldrig er blevet accepteret af korsikanerne. Billederne neden under er fra bugten syd for Sagone. Der er helt vindstille, men der er nogle enorme bølger, det lyder helt fantastisk når bølgeskummet løber gennem stenene på stranden.

Efter et par stop kommer vi til Ajaccio, hvor der skulle være en campingplads lige vest for byen. Vi finder også pladsen og de viser 3 stjerner, men 1 må være mere end rigeligt. Men som altid bruger vi vores eget toilet og bad, så det generer ikke os. For at sige det rent ud, var det noget gammelt l... Pladsen er næsten fyldt, men vi er kun 2 autocampere, et par mindre varer biler indrettet til camping og 2 med campingvogn, resten er med telt. Det er konen der styrer pladsen, hendes mand sidder i en gammel hullet sofa i receptionen og hører musik. Uden for sidder en ældre dame og skælder alle ud, og når det bliver for meget for manden fra receptionen, skælder han damen ud – sikkert hans mor. Kl. 8 om morgenen kommer bageren i en lille rød varebil med friskbagt brød, han starter med at dytte uden for campingpladsen og så det næste minut, men han har noget godt brød, så ok. Neden for udsigt fra pladsen over Ajaccio-bugten og vores katte ven.

Mandag d. 15/9. Vi cykler 5 km. ind til Ajaccio for at få købt billet hjem. Vi skal sejle torsdag d. 18/9 kl.8.10 – pris 205 € det er ca. 50 € mere end fra Livorno til Bastia. Men der er også mere end dobbelt så langt, og det tager 6 t. - hvor det tog 4 timer her over. Vi får at vide at vi, ikke kan holde på færgen om natten. Men søndag så vi ca. 10 autocampere på en parkeringsplads lidt længere oppe i bugten. Vi stoppede også og ”snakkede” med en fransk dame, vi forstod også at de have sovet på P-pladsen om natten, men at der var megen larm fra vejen og byen. Hun fortalte os at vi kunne køre 1,5 km. længere mod øst, hvor der var en plads vi kunne holde på. Det gjorde vi, og fandt også pladsen, men der stod at vi ikke måtte campere, og der var heller ikke andre, så derfor kørte vi til ovennævnte campingplads. Mandag cyklede vi ud til pladsen hvor de 10 campere holdt søndag, og der var stadig campere, så vi blev enige om, at der ville vi holde fra onsdag til torsdag, hvor vi skulle med færgen. Billederne her omkring teksten er fra Ajaccio, færgen, et spændende fødevarermarked og en speciel kirkegård. Det var en stor kirkegård, bestående af ene små huse, og hvert hus tilhører en familie.

Nogle af husene har hærdede glasdøre som i en butik, og vi kunne se ind. Inden for var der hylder med urner, og en form for et lille alter med kunstige blomster, lys og en lille skammel til at knæle og bede på.

Tirsdag d. 16/9. Vejret er rigtig godt, så planen er at køre om i bugten, som vi kan se fra hvor vi holder, og så finde en campingplads ned til vandet, for at nyde de sidste par dage. Vi finder ingen campingplads lige ned til vande som ønsket, men en parkeringsplads ned til vandet, hvor vi kan holde til sidst på eftermiddagen. Stedet vi holder på hedder Isoella, og er der er en rigtig lækker sandstrand.

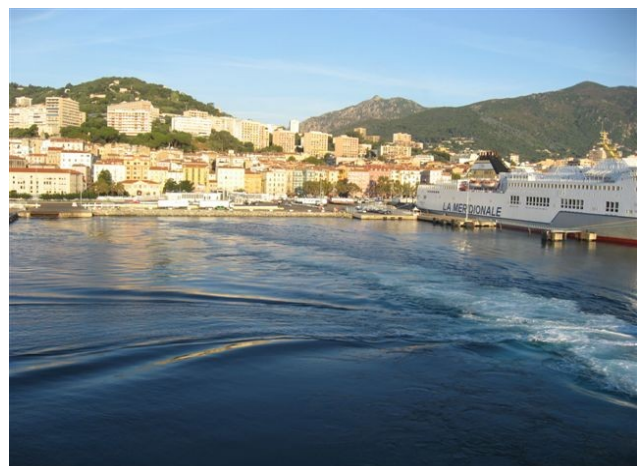

Der holder 3 franske autocampere da vi kommer, og jeg er ret sikker på at de har været der om natten, så jeg holder lidt øje med hvad de foretager sig i løbet af dagen – for hvis de bliver der om natten, gør vi også. Sidst på eftermiddagen kommer der en Hollandsk's camper, og de siger at de har tænkt sig at bliver der for natten, så det er ok. Vi har et par herlige dage, der var meget stille aften og nat – kun lidt bølge skvulp.

Onsdag d. 17/9. Midt på eftermiddagen har vi fået nok sol, så vi gør klar til at køre til Ajaccio. Vi har 3 "problemer" fordi der ikke var service for campere på den ½ stjernede campingplads i Ajaccio. Vores toilettank er fyldt, heldigvis har vi 2, vores "grå"-vandstank er ½ fyldt og vi har ingen frisk vand. Toilettanken er ikke noget problem, efter som vi bare kan byttes tank. Spildevand er det største problem, når der bliver så varmt som der er, bliver vandet "råddent" og lugter, fordi der ikke er vandlås på afløbet i brusekabinen. I bedes eftergive os vore synder, vi fandt en stor byggetomt, hvor vi tømte vores tank ud over kanten – undskyld. Frisk vand må vi finde når vi holder på havnen i Ajaccio. Jeg gør klar til vand-rov med cykel og en 10 l. vandbeholder, det lykkedes på fiskeri-havnen.

Jeg gør 2 ture, så der er nok til et morgenbad inden sejlturen til Nice. Som i kan se, holder vi med udsigt over den nordlige del af havnen i Ajaccio. Der var for øvrigt ikke den larm på havnen som den franske dame lovede os. Vi vil være mere klar til sejl afgang denne gang, så telefonen er sat på alarm til kl. 6.00. - jeg tager et bad, og medens Kirsten er i bad laver jeg kaffe. Vi beslutter at køre til færgehavnen for at tjekke ind, inden vi vil indtage vores morgenmad, så kan vi sidde og se når færgen kommer ind. Det er en meget stor færge, og der er rigtig mange personbiler med, der er et hængedæk der bliver fyldt, samt hele nederste vogndæk under hængedækket. Vi holder 5 autocampere og 2 busser, og vi skal køre ind til sidst – vi skal nemlig bakke ind, vi skal holde i stævnen, og den eneste der får lov til at køre forlands ind, er en autocamper med en speedbåd på krogen. Han skal så køre rundt inde i færgen når vi andre er kørt ud, men hvor er folk dog utålmodige, de starter motoren inden færgen er inde, og næsten maser sig frem for at komme først i land !!

KL. 13.50 er vi i havn, og planen er at finde en campingplads så vi kan se byen, men Nice er en meget stor og mondæn by, så der er selvfølgelig ingen campingpladser, næsten kun mange stjernede hoteller. Vi havner 20 km. vest for Nice og opgiver at se Nice for denne gang. Vi finder en sød lille campingplads i Cagnes-sur-Mer, vejret er stadig godt, men campingmutter fortæller at der faktisk skulle regne ifølge vejudsigten. Ganske rigtigt det p..regner hele natten, ganske hyggeligt.

Fredag d. 19/9. Vor plan er at køre mod Grenoble og hertil følge vej N85, også kaldet Napoleons Ruten. Men man skal godt nok passe på de ski.... navigatore, vi bliver sendt NV ud af byen, og kommer bl. a. til et sted, hvor vi må klappe begge spejle ind, og liste igennem 2 hushjørner – puha. Senere på dagen lige inden Grenoble, hvor vi har fundet en campingplads på N85, GPS´n bliver ved med at sige at vi skal svinge til højre, så vi finder et sted hvor vi kan stoppe, for at undersøge hvad der er galt. Det viser sig at vi kører på N75, en parallelvej med N85, og det er selvfølgelig den mest direkte vej, jeg har godt nok undret mig over hvorfor vi kører på N75, men vi har fulgt skiltene til Grenoble.. Nå, men hvad f.... det er vel ingen problem når nu vi har GPS, så vi svinger næste gang vi bliver bedt om det. Og dette skulle vi nok ikke have gjort, for vi skal køre ca. 25 km. på små veje, op over et bjerg/skovområde, og da vi en næsten ved målet møder vi en bus lige i et sving. Vi bremser selvfølgelig begge, og bussemanden meddeler mig at han ikke kan passere, og at det er mit problem, han vil selvfølgelig ikke køre fordi hvis der sker noget er det min skyld. Vi må igen klappe spejlene ind, og det er ikke nemt at køre med en bus på den ene side og en klippevæg på den anden uden spejle. Det ender da også med at, da vi næsten har passeret bussen får ridset vores side, det lyder ikke godt når det sker. Jeg bakker 3 cm. for at komme fri, og heldigvis springer en fra de biler der holder bag bussen ud, og for os dirigeret de sidste meter fri af bussen. Nå, men der var der jo ikke rigtig noget at gøre ved, og det er da også blevet repareret efter vi kom hjem. Vi finder campingpladsen, der ligger i Petichet, lige ned til en sø, pænt men meget fugtigt.

Lørdag d. 20. sept. kører vi nord på for at komme til Tyskland. 5 km. nord for Petichet kommer vi til en bom med en højdebegrænsning på 2,6 m. så vi må køre 10 km. tilbage igen, for at komme af en vej for biler over 2,6 m. - der går næsten en time inden vi endelig finder den rette vej. Vores plan er at køre til Freiburg, hvor der skulle være en P-plads for campere, men 2 km. før afkørslen til Breisach ændrer vi planer og kører der til i stedet. Der er også en meget fin P-plads lige ned til Rheinen, vi går en tur i byen, og finder et sted hvor vi senere på aftenen kan spise schnitzel og drikke fadøl, vi er jo trods alt kommet til Tyskland. Næste morgen præsis kl. 8 kommer byens bager med friskbagt brød, og jeg stiller mig i kø med 30 andre – godt med noget andet end baguette.

Søndag d. 21. okt. Efter morgenkaffe går vi en tur, og er oppe og se kirken der ligger med en god udsigt over Rheinen og camperpladsen. Planen er at vi efter frokost vil køre til Freiburg, men når man kører i camper, kan man hurtigt ændre planer, så efter gåturen kører vi til Strasbourg. Vi kører over til den franske side og følger Rheinen, så er der kun 55 km.

Vi forsøger at finde en P-plads hvor vi kan holde om natten, men det lykkes ikke rigtig, så vi ender med at parkere ved denne sidekanal. Her spiser vi lidt frokost, og går en tur til centrum. Det er jo søndag, så der er mange mennesker. Vi har været der 2 gange tidligere, så der er ikke meget nyt. Vi går lidt rundt på domkirkepladsen og ser på alt det leben der omkring os. Vi får set på kirken inde og ude, og den er ret fantastisk. Vi er nu hurtigt tilbage ved bilen, og skal finde ud af hvad vi nu skal.

Vi havde hjemme fra aftalt at vi ville følge Mosel fra Trier til Koblenz, det omvendte af hvad vi gjorde i foråret. Her kom vi til Koblenz d. 3. maj og havde en rigtig god tur, hvor vi fulgte Mosel til Trier. På det tidspunkt var vinen kun lige sprunget ud, og alle skråninge var brune, så vi ville gerne opleve selve vinhøsten. Men igen ændrer vi planer, for Trier er jo ikke den mest lige vej hjem, så det er nok mere smart at følge Rheinen, hvilket vi ikke fortryder. Vi beslutter at køre til Neustadt an der

Weinstrasse, hvor der er en camperplads, men da det efter hånden er ved at være sidst på eftermiddagen, har vi ikke de store forventninger om at der er ledige pladser. Og ganske rigtigt, da vi ankommer møder vi en hollænder der er på vej ud igen, han ruller vinduet ned og meddeler at alt er optaget. Vi er nød til at køre ind på pladsen for at få vendt bilen, men os var der nu rigeligt med plads til, tyskerne springer op og siger at vi sagtens kan holde her, vi kan også holde her – nej det er meget bedre at holde her !!! så vi bliver helt forvirret – vi finder os en god plads, finder vores stole frem for at nyde dagens sidste sol og et glas vin.

Mandag d. 22. sept. Der er blevet tørvejr igen efter en nat med meget regn. En af de tyskere der holder bag ved os, kommer over og spørger om vi virkelig er fra danmark !!! - ja det er vi da. De havde været i DK for 2 år siden og det havde været en meget stor oplevelse, især at besøge Skagen og opleve de 2 have der slår sammen. Og vi er jo fra Brønderslev, der ikke er så langt fra Skagen, så vi får en god snak. Vi mødes for øvrigt senere på dagen i Gau-Algesheim, hvor vi snakker videre om fremtidige planer og hvad vi har oplevet – det med at snakke foregår faktisk på tysk, hvilket ikke er det vi er bedst til, men det går ok. Senere på ugen i Köln "snakker" vi også med en tysker og siger at vi er fra dk, så hvis han snakker lidt langsomt går det ok – han siger at jeg er rimelig god til tysk, hvilket er første gang jeg hører. Det falder dog lidt til jorden, da han siger at jeg i hvert tilfælde er bedre til tysk end han er til dansk – ha ha den skid -men vi fortsætter nu samtalen. Vi tager vores cykler og kører til centrum, for at gå en tur, især Mittelgasse og Hintergasse er meget idylliske med bindingsværk og små baggårde med vinstuer. Ved 11 tiden kører vi videre af Deutsche Weinstrasse mod Bingen. Vi havner dog som nævnt i Gau-Algesheim, hvor vores tyske ven fra tidligere på dagen kommer 10 min. efter os. I den by de havde udset sig var der vinfest, så at var optaget.

Tirsdag d. 23. sept. Vores plan for dagen er et køre de 10 km. der er til Bingen, og der fra tage en færgе til Rüdeshheim; men vores tyskers mening var at Rüdeshheim var noget opreklameret f..., fordi

der kun er en gade der er værd at besøge !!!

Så det ender med at vi kører til Bacharach, en fin tur på kun 30 km. hvor vi kører langs Rheinen. Vi ankommer så tidligt på dagen, at vi kan få en plads med front til Rheinen.

Bacharach er en rigtig fin lille vin by, med Rheinen på den ene side og vinstokke på stejle skråninger på den anden side. Vi går en tur i byen inden frokost, får købt lidt til frokost og et par flasker vin. Vejret er ikke det bedste så vi sidder i bilen til frokost og kigger på de mange flodpramme der sejler på Rheinen. På hver side af floden kører jernbanen, og det er fantastisk alt det gods, biler mm. der bliver transporteret, både på floden og langs floden. Senere på eftermiddagen går vi til byen, for at finde noget vin vi kan købe og tage med hjem. Mange steder serverer og sælger de den nye vin, så vi køber en flaske med hjem til bilen – det er nu noget sødt.

Onsdag d. 24. sept. Jeg vågner kl. 4 med en ufattelig tandpine, og jeg er nød til at vække Kisten for at høre hvad hun har i apoteket – den hurtige historie er, at på resten af vores tur spiser jeg kornflakes til morgenmad og suppe med meget lyst brød til de andre måltider. Efter et beskedent morgenbord kører vi videre langs floden og havner i Andernach, hvor der er en ny camperplads også helt ned til Rheinen. Der blev arbejdet på livet løs på en meget stor p-plads lige bag ved hvor vi holdt, det så også ud til at antallet af P-pladser til campere blev mere end fordoblet.

Torsdag d. 25. sept. Vi vil gerne den vej af Köln hjem, men er lidt usikre på om vi kan køre ind til centrum uden "miljømærke" ! - i Bacharach holdt vi ved siden af er par fra England, som næsten ville garantere os, at hvis vi bare kørte ind til camperpladsen fra øst siden, ville der ikke være problemer, så vi tog chancen, og der var nu heller ikke noget. I foråret da vi var i Koblenz holdt vi om natten helt ude hvor Mosel løber ud i Rhinen, Deutsches Eck hedder det vist nok. Det kunne vi ikke have gjort nu, fordi vi kunne se da vi kørte gennem Koblenz, at det nu kun er tilladt at køre til Altstadt med et grønt miljømærke. Vi finder hurtigt P-pladsen i Köln og tager vores cykler ned for at køre til centrum. Vi kører ca. 2½ km. langs Rhinen og kan tydeligt se til centrum, for Kölner Dom kan ses på meget lang afstand. Og den er virkelig stor, så vi tager den lige i 2 billeder.

Her er lidt Köhlner Wasser eller 4711 i forskellige udformninger.

Köln er virkelig et besøg værd, så det gør vi helt sikkert en anden gang.

Her er lidt billeder fra en del af den gamle romerske bymur og billed af en planche, hvor vi kan se hvor skadet domkirken var efter krigen.

Fredag d. 26. sept. Vi kører længere nordpå med mål i Bremen. Vi ved at der er en god camper-plads, fordi vi var der d. 2. maj i år. Vi cykler ca. 1½ km. langs Weser for at komme til centrum, det er fredag så der er rigtig mange mennesker i byen. På Marktplatz holder de "Tag des Kaffees" med underholdning og lotteri, vi køber et par lodder, og minsandten om at der ikke er gevinst på begge, en pose kaffe og en lille fin køletaske med køleelement, den kunne vi godt have brugt på Korsika.

Billeder fra Markt Platz i Bremen. Efter gevinsten var vi nød til at gå på Becks Cafe for at få en øl, og sidde stille og nyde livet omkring os.

Lørdag d. 27. sept. Vi har jo lovet at vi vil være væk i 4 uger, så vi er nød til at tage en overnatning mere. Vi kører mod Rendsburg, der har vi selvfølgelig også været før, men det er nu en rigtig god plads, og en dejlig by, så det gør ikke noget. Denne gang var vi slet ikke inde i selve centrum, så kan vi komme igen en anden gang. Efter frokost cykler vi til Nord-Ostsee-kanal eller Kielerkanalen som vi kalder den. Den meget tæt ved 100 år gamle jernbane, er et fantastisk bygningsværk, med banen der cirkler 2,5 km. over byens tage i en højde af 42 m., og så får vi en gratis tur med hænge-færgen. Vi cykler en lang tur langs kanalen mod vest, og ser på alle de huse der ligger ned til kanalen. De har en rigtig god udsigt, og man må da sige at der sker noget i deres baghave.

Søndag d. 28. sept. var vi hjemme i Brønderslev kl. 19.00

Nå men - snip snap snude – nu er historien ude.

Lidt fakta:

Vi går ikke så meget op i hvad vi har kørt, brugt af diesel mm. - men vi har vel kørt små 5000 km. Vi kørte ikke tør, så vi har vel haft diesel nok, og ikke haft brug for vejhjælp. Vores autocamper er en Bürstner t625 harmony, og når vi har cyklerne bag på er vi 7,2 meter. Vi har vejet bilen med fyldt dieseltank ellers resten tom, og med kun mig var vi på 3360 kg. - så det vil vel sige at vi konstant kører med overvægt på mere end 200 kg. Bilen er med automatgear og ikke særlig økonomisk, hvis jeg kører meget pænt kører vi knap 9 km/l. Vi har målt den ned over Kassel bakkerne engang, og der kørte vi godt 7 km/l.

Trods dieselforbruget er vi meget glad for vores sneglehus.

På Korsika boede vi de fleste nætter på campingpladser, men da vi var uden for højsæsonen var det rimelige priser. Mad og drikkevarer svarer vel til danske priser, og naturoplevelserne var ganske gratis.

Nu er bilen kørt i lade for vinter, og bliver hentet igen midt i februar, så går det til Italien på skitur.

I 2008 har vi for øvrigt brugt bilen til følgende ture:

I uge 10 og 11 var vi i Østrig for at stå på ski, vi var 1 uge i Sankt Johann og 1 uge i Zillertal

I uge 19 til 22 kørte vi gennem Tyskland til Koblenz og fulgte Mosel til Trier, herfra til Paris hvor vi var i 5 dage. Derefter kørte vi ud til invasionskysten i Normandiet, og så en masse museer mm., og vi fulgte kysten til Calais. Herefter gik turet til Brügge i Belgien og Amsterdam.

Sidst i juni var en tur på Rügen i en uge. Der godt nok stadig meget der trænger til en kærlig hånd.

I uge 36 til 39 ovennævnte tur til Korsika.

Ud over vore ture har vores datter og svigersøn + vores alle's lille Alfred kørt i bilen i uge 31/32

Så alt i alt er bilen blevet brugt i mere end 3 måneder, det er vel helt ok.

Kirsten & Peter Esko Nielsen

peteresko@mail.dk